

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR.
din 21.01.2008

Dosar nr: 645/2007

Petiția nr: 13104/23.10.2007

Petent: I A

C N , T M și T F

Obiect: Neacordarea sporului de confidențialitate de 15% judecătorilor civili și personalului auxiliar de specialitate în raport cu celelalte categorii de funcționari publici și judecătorii militari

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. I A

....., T M și T F ,

I. 2. Denumire și sediu reclamat

1. **Ministerul Economiei și Finanțelor**, București, str. Apollodor, nr. 17, sector 5

2. **Ministerul Justiției**, București, str. Apollodor, nr. 17, sector 5

II. Citarea părților

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 27.11.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părțile au fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenții, prin sesizarea nr. 13104/23.10.2007, solicită CNCD să constate discriminarea judecătorilor civili și personalului auxiliar de specialitate în raport cu celelalte categorii de funcționari publici și judecătorii militari, în ceea ce privește acordarea sporului de confidențialitate de 15%. Astfel petenții arată că potrivit art. 3 din Legea nr. 444/2006, pentru aprobarea O.G. nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, s-a prevăzut că „pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariu de bază. De asemenea petenții arată că de acest spor beneficiază și alte categorii de funcționari publici precum cei prevăzuți la art. 15 din O.G. nr. 6/2007, la art. 20 alin. 3 din Legea nr. 656/2002 sau la art. 30 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, tocmai în ideea unui tratament echitabil și similar a tuturor categoriilor de persoane din cadrul instituțiilor publice ce gestionează informații clasificate.

Petenții arată că, deși judecătorii și personalul auxiliar de specialitate, conform art. 28 din Legea nr. 182/2002, gestionează informații clasificate, unii deținând și certificate ORNIS, nu beneficiază de sporul de confidențialitate prevăzut pentru celelalte categorii de persoane enumerate. Mai mult decât atât, o bună parte din funcționarii publici cu statut special din sistemul de ordine publică și siguranță națională, gestionează informații clasificate obținute sub supravegherea procurorilor. În același măsură și personalul auxiliar de specialitate din cadrul unităților de parchet, gestionează și manipulează aceste documente clasificate. Astfel judecătorii, funcționarii publici și personalul auxiliar de specialitate care lucrează cu documente clasificate nu beneficiază de spor de confidențialitate în timp ce alte persoane (ex. ofițerii de poliție), beneficiază de acest spor. Magistratii și personalul auxiliar se află în situații comparabile cu ale categoriilor socio-profesionale enumerate mai sus și care beneficiază de sporul de confidențialitate, toți fiind salarizați de la bugetul de stat, iar sporul fiind menit să protejeze datele confidențiale cu care lucrează cât și să stimuleze persoanele implicate în păstrarea secretelor de serviciu.

Astfel petenții consideră că neacordarea acestui spor este evident discriminatorie, potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată sau potrivit art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sau potrivit art. 26 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Prin adresele nr. 15323/13.11.2007 și 15324/13.11.2007 Colegiul Director a citat Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției la sediul CNCD, solicitând și transmiterea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției.

Ministerul Economiei și Finanțelor a răspuns solicitării Colegiului Director prin adresa nr. 17272/28.11.2007 comunicând următoarele:

- Normele legale la care fac trimitere petenții prevăd acordarea unui spor pentru păstrarea confidențialității având în vedere condițiile specifice în care își desfășoară activitatea personalul din anumite instituții publice. Actele normative care reglementează salarizarea și alte drepturi de care beneficiază

magistrații și personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, nu prevăd posibilitatea acordării sporului de confidențialitate.

- În același timp, funcționarii din cadrul Administrației Prezidențiale, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Ministerul Afacerilor Externe sau ai Consiliului Legislativ nu beneficiază de o serie de drepturi aprobate, conform legii, pentru magistrați și personalul auxiliar din justiție, cum sunt: pensie de serviciu, spor de fidelitate, spor de condiții deosebite de muncă, grele vătămătoare sau periculoase, transport gratuit dus-întors între localitatea de domiciliu și localitatea din țară în care își petrec concediu de odihnă sau asistență medicală, medicamente sau proteze gratuite.
- Astfel, drepturile de natură salarială ale magistraților și ale personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea sunt mai generoase decât cele ale altor categorii de bugetari cu aceeași vechime și pregătire profesională. Prin urmare sistemul de salarizare al personalului bugetar este stabilit, pentru fiecare categorie, prin legi specifice, în funcție de specificul activității.

Prin adresa 17276/28.11.2007 Ministerul Justiției a răspuns solicitării Colegiului Director făcând următoarele precizări:

- În anumite cazuri legiuitorul are în vedere „informații clasificate”, astfel cum sunt reglementate acestea în Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, iar în alte situații doar întocmirea unor lucrări sau desfășurarea unor activități cu caracter confidențial, fără a fi vorba de acces la informații clasificate. În anumite situații acordarea sporului este condiționată de existența unor alocații bugetare, precum și de decizia ordonatorului principal de credite, care urmează să stabilească persoanele ce desfășoară activității cu caracter confidențial. Stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului.
- Potrivit art. 73 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată: „Stabilirea drepturilor judecătorilor și procurorilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.” Conform art. 74 din Legea nr. 303/2004, „Salarizarea judecătorilor și procurorilor se stabilește prin lege specială”. De asemenea, salarizarea asistenților judiciari este reglementată prin lege.
- Astfel prin O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției aprobate cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, care creează cadrul legislativ pentru salarizarea magistraților și a asistenților judiciari. Sistemul de salarizare instituit în favoarea magistraților prin acest act normativ are în vedere stabilirea unei indemnizații de încadrare brute lunare în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa la ordonanță. De asemenea, actul normativ prevede în beneficiul magistraților o

serie de alte drepturi salariale – precum sporul de stabilitate, sporul de vechime în muncă, sporul pentru condiții deosebite de muncă, grele, vătămătoare sau periculoase, pentru titluri științifice deținute -, precum și alte drepturi, cu conținut patrimonial – precum prima de concediu, premiu anual, premii periodice, compensarea diferenței dintre chiria ce s-ar stabili pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii, în situația în care nu li s-a acordat locuință de serviciu.

- În ceea ce privește salarizarea asistenților judiciari, arătăm că potrivit art. 16 din O.U.G. nr. 27/2006 aceștia „sunt salariați cu o indemnizație de încadrare brută lunară potrivit coeficienților de multiplicare prevăzuți, după caz, la lit. A din anexă, nr. crt. 28 – 31, în raport cu vechimea în funcții juridice”, beneficiind în plus de o serie de drepturi salariale ori de altă natură reglementate detaliat în cuprinsul Cap. 4 – „Salarizarea și alte drepturi ale asistenților judiciari” din ordonanță.
- În ceea ce privește situația petenților ce au calitatea de personal auxiliar de specialitate, arătăm că potrivit art. 60 alin. 4 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, salarizarea personalului auxiliar de specialitate se face prin lege specială. Astfel prin O.U.G. nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției se creează cadrul legislativ pentru salarizarea acestei categorii profesionale.
- Nu orice diferență de tratament semnifică discriminare; pentru a putea fi reținut tratamentul diferențiat injust este necesar să se stabilească că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial, iar, dacă o asemenea distincție între situații analoage sau comparabile există, ea să nu-și găsească o justificare obiectivă sau rezonabilă.
- Conținutul concret diferit al atribuțiilor de serviciu ale magistraților față de alte categorii profesionale, precum și sistemele diferite de salarizare ale diverselor categorii profesionale fac să nu poată fi reținută o situație comparabilă între categorii profesionale distincte – magistrați, funcționari publici, demnitari, alți salariați etc. Diferența de tratament instituită prin reglementările care guvernează sistemul de salarizare al diverselor categorii profesionale are o justificare obiectivă prin raportare la deosebirile dintre aceste grupuri. Fiind evident că modalitatea de salarizare a magistraților este distinctă de cea reglementată pentru alte categorii profesionale, diferențele fiind motivate de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției, de incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii profesionale, lipsa beneficiului unui drept suplimentar de natură salarială recunoscut altor categorii de salariați nu presupune plasarea într-o situație discriminatorie.
- În concluzie, situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin aceasta să se încalce principiul egalității, ce

nu semnifică uniformitate (Deciziile Curții Constituționale nr. 168/1998, nr. 294/2001).

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice", iar alin 2 prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”. Alin. (3) prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Examinând conținutul petiției, actele de la dosar și legislația în vigoare, Colegiul Director reține că potrivit art. 3 din Legea nr. 444/2006, pentru aprobarea O.G. nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, s-a prevăzut că „pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut

special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariu de bază. Normele legale la care fac trimitere petenții prevăd acordarea unui spor pentru păstrarea confidențialității având în vedere condițiile specifice în care își desfășoară activitatea personalul din anumite instituții publice. Actele normative care reglementează salarizarea și alte drepturi de care beneficiază magistrații și personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, nu prevăd posibilitatea acordării sporului de confidențialitate. Mai mult decât atât, legiuitorul are în vedere „informații clasificate”, astfel cum sunt reglementate acestea în Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, iar în alte situații doar întocmirea unor lucrări sau desfășurarea unor activități cu caracter confidențial, fără a fi vorba de acces la informații clasificate. În anumite situații acordarea sporului este condiționată de existența unor alocații bugetare, precum și de decizia ordonatorului principal de credite, care urmează să stabilească persoanele ce desfășoară activități cu caracter confidențial. Stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului.

Astfel, Colegiul director apreciază că petenții nu se află într-o situație comparabilă cu cea a judecătorilor militari sau a funcționarilor publici, fiecare dintre aceste categorii beneficiind de prevederile unor legi speciale. Situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin aceasta să se încalce principiul egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 11.03.2008